

علم پزشکی سوسیالیستی، علم پیشگیری است

نویسنده: کیم ایل سونگ

مترجم: الشیوعیة

با مقدمه‌ی آ. کا. ۶۷

کارگران جهان، متحد شوید!

کیم ایل سونگ

علم پزشکی سوسیالیستی،
علم پیشگیری است

گفتگو با مقامات ارشد وزارت بهداشت

۲۰ اکتبر ۱۹۶۶

انتشارات زبان‌های خارجی کره شمالی

در گندُمزار زنجیره می خوانند...

مقدمه

نوشته آ. کا. ۶۷

بازخوانی متون و اسناد همواره در ترسیم تصویری بهتر از واقعیات تاریخی و گویه‌ها و نظریات، یاری دهنده‌اند. متن پیش رویتان ترجمه‌ایست از سخنرانی کیم ایل سونگ، رهبر انقلاب کره در سال ۱۹۶۶، که در میان جمعی از نیروهای سلامت، بهداشت و درمان آن کشور بیان گشته و خواندنش از چند منظر خالی از لطف نیست. در این سخنرانی، طرح یک شعار بیش از هر چیزی به چشم می‌آید، شعاری که علت وجودی و بنیان نگرش در یک نظام سلامت را نشانه رفته؛ بر روی یکی از مهمترین و برجسته‌ترین صور بروز عملی، اجتماعی و اقتصادی این مسئله انگشت گذاشته و راهبردی بسیار موجز، ارائه می‌کند که به تناسب دانش و تجربیات جامعه خودش تنظیم شده و از حیث ترقی و ابتناش به واقعیت، امروزه نیز قابل طرح است. البته از نظر دور نماند، تقریباً تمام انواع و اشکال سوسیالیسم، نگرشی این‌چنین را دنبال می‌کرده‌اند و می‌کنند، یعنی پیشگیری را هدف اصلی و درازمدت نظام سلامت قرار داده و درمان را نیاز عاجل هر جامعه می‌داند. ذیل این نگاه، نظام سلامت، بهداشت و درمان، تماماً هزینه‌ای است لازم و حیاتی و از ارکان رکن دست‌یابی به جامعه‌ای پویا و سالم است. از طرفی، در جامعه‌ای که هزینه‌هایش با مشارکت همگانی تأمین می‌شود، جستن راه ریشه‌کنی یک معضل بهداشتی، انگیزه‌ای مضاعف می‌یابد. چنین نگاهی، نیروی این عرصه را چون افسران ارتش سلامت می‌بیند و با قطع ارتباط میان منافع مادی نظام سلامت از موضوع و مورد کارش، شرایط شکوفایی و اعتلای آن‌ها را فراهم آورده تا با پیگیری دانشمندان و همدلانه، سرچشمه‌ها را ببیند و در پی ریختن جامعه‌ای سالم و کارآمد شرکت نمایند و ارتباط تنگاتنگ این نظام با

جامعه، هم امکان گردآوری داده، تصمیم‌گیری و اجرای هر سیاست با بسیج جامعه حفظ می‌شود و مرجعیت، اقبال و اعتماد به این نظام به دلیل مشارکت همگانی قطعاً بالا می‌رود. حالی که در نظام سلامت سرمایه‌دارانه، سلامت یک کالا است و اگر چه قرار است حق همگان باشد، اما باز همچنان کالا است. کالایی در چنگ شرکت‌های دارویی و در واقع زیر سیطره مال‌بازی بیمه‌ها و البته خودبه‌خود در پیوند با نیروهای نظامی و امنیتی! کالایی قابل تعریف از منظر ارزش و لذا طبقه‌بندی جهت عرضه و فروش. در این جوامع بیمار شدن محل درآمد است، اما همیشه این‌طور نبوده! در این نظام شرکت‌های بیمه به مرور متوجه می‌شوند، در بسیاری موارد بهتر است پیشگیری کنند و اگر چه در برهه‌ای از زمان که سندیکا‌های کارگری و نیروهای چپ در غرب، قوتی داشتند، قوانین مصوب را تا حدی تمکین می‌کردند و البته بیمه نیز به دلیل کاهش هزینه‌ها از آن‌ها استقبال نمود، ولی به محض هجوم مجدد این نظام در دوره نئولیبرالیسم، سرمایه پیروز شد و بیمه‌ها با ساختن هزارتویی از تبصره‌ها موفق شدند از پرداخت هزینه‌های درمان شانه خالی کنند و رواج بیماری‌ها، دیگر به هیچ‌وجه محل ضررشان نباشد و از فروش محصولات شرکت‌های دارویی‌شان سود کرده، بیمارستان‌هایشان محل استخراج طلا گردند. درمانگران برای زنده‌مانی راهی جز ذبح علم و انسانیت و بیمارانشان ندارند و به مرور به بردگانی مسخ‌شده، خون‌آشام و از خود منزجر مبدل می‌شوند، هم بیمارانشان خود را سلاخی می‌نمایند و هم دانششان رو به قهقرا می‌گذارد چرا که رقابت علمی‌شان را هم، حرص و آز جهت می‌دهد. اینان نه فقط چندان علاقه‌ای به تشکیل صنف ندارند، بلکه صنفشان دویارگی بر سر مسائلی رنج می‌برد که جامعه نسبتی با آن حس نمی‌نماید و لذا پشتیبانش نخواهد گشت.

این سخنرانی، از شیوه نگارش سخنران، به عنوان رهبر یک انقلاب، برای ترسیم یک راهبرد جهت تحقق آن هدف، در میان نیروهای موجود جامعه خودش خبر می‌دهد. از طرفی با توجه به بخش عمده مخاطبانش که جوانان و نوجوانان‌اند، می‌توان به فهم وی از حیاتی بودن و درازمدت بودن این موضوع پی برد. یکی از نکات مهم در این نوع نگاه به نظام سلامت و بهداشت، تعارضی است که در ادامه راه بنشسته. این به معنای خطا بودن آن شعار نیست، بلکه دقیقاً محل فرارویدنش به نظامی توانمندتر است. شاید بهتر باشد شرح و نقدی بر این دو نگاه و تعارض‌های پیش روی نظام سوسیالیستی را پس خواندن و لذت بردن از این ترجمه روان، باز کنیم.

علم پزشکی سوسیالیستی، علم پیشگیری است

علم پزشکی سوسیالیستی و توده‌ای، با علم پزشکی بورژوازی تفاوتی اساسی دارد. پزشکی بورژوازی، هیچ توجهی به پیشگیری ندارد. جامعه بورژوازی، بنا به ماهیت خود، هیچ تلاشی برای جلوگیری از بیمار شدن مردم انجام نمی‌دهد؛ زیرا پیشگیری از بیماری‌ها به نفع سرمایه‌داران نیست. آن‌ها علاقه‌مند به فروش هر چه بیشتر دارو هستند و بنابراین ترجیح می‌دهند بیماری‌ها شیوع پیدا کرده و تعداد زیادی از مردم بیمار شوند.

در مقابل، عامل اساسی در پزشکی سوسیالیستی، پیشگیری است. به دیگر سخن، اقداماتی برای جلوگیری از ابتلای افراد به بیماری صورت می‌گیرد. بنابراین می‌توان گفت که پزشکی سوسیالیستی، پزشکی‌ای پیشگیرانه است.

وزارت بهداشت باید اقدامات مؤثری در جهت پیشگیری از بیماری‌ها انجام دهد. شما نباید فعالیت‌های درمانی خود را فقط با دارو پیش ببرید. بلکه باید بر پیشگیری مؤثر تأکید اساسی داشته باشید تا افراد شاغل بیمار نشوند. در گذشته کسانی که در افکار بورژوازی غرقه بودند، در این بخش جای پای خود را محکم کردند.

آن‌ها سعی نمی‌کردند از ابتلای مردم به بیماری‌ها جلوگیری کنند، بلکه فقط پس از بروز بیماری به فکر تجویز دارو بودند.

این اساساً در تضاد با علم پزشکی سوسیالیستی است. هدف پزشکی سوسیالیستی دقیقاً جلوگیری از بیمار شدن افراد است. شما باید این اصل پزشکی سوسیالیستی را کاملاً درک کنید و برای اجرای آن کوشش به عمل آورید.

مهم‌ترین نکته در پیشگیری از بیماری‌ها این است که افراد شاغل در رابطه با مسائل بهداشتی، آگاهی کاملی داشته باشند - این‌که چگونه باید قوی و پراستقامت شوند و یا مثلاً در هنگام پخت و پز و خوردن غذا و غیره چه نکاتی را باید در نظر داشته باشند. در بسیاری از موارد، افراد شاغل به دلیل داشتن غذاهای پُر ادویه و خوردن سبزیجاتی که به درستی شسته نشده‌اند به بیماری‌های گوناگونی مبتلا می‌شوند. این مسئله بدین دلیل است که آن‌ها اطلاعات کمی در مورد مسائل بهداشتی دارند.

ما باید اطلاعات مربوط به مسائل بهداشتی را به‌طور قطعی بهبود بخشیم و فعالیت اصلی خدمات بهداشت عمومی باید در این زمینه [متمرکز] باشد.

در وهله اول باید یک کمپین تبلیغاتی در میان زحمتکشان به راه اندازیم تا سبزی پاکیزه بخورند. در حال حاضر کمپین اطلاع رسانی در مورد مسائل بهداشتی رضایت بخش نیست و مردم همچنان سبزیجات آلوده مصرف می‌کنند. بنابراین بیماری‌های انگلی هنوز ریشه‌کن نشده‌اند.

توجه ویژه‌ای باید به بهداشت اختصاص داده شود زیرا کره‌ای‌ها عمدتاً سبزی خام را دوست دارند. در حال حاضر، زمانی که مردم کیمچی درست می‌کنند، سبزیجات را تنها یک‌بار در آب قرار می‌دهند. بنابراین تخم انگل‌ها در ترشی

سبزیجات باقی می ماند. اگر مردم این سبزیجات را مصرف کنند، دچار بیماری انگلی شده و مشکل تغذیه پیدا می کنند.

ما باید به طور مؤثر در بین کارگران کارزارهایی به راه اندازیم تا سبزیجاتی که به درستی شسته شده اند را مصرف کنند و همچنین به آن ها بیاموزیم که چگونه مواد ضد عفونی کننده را در آب حل کرده و سبزیجات و میوه ها را با آن گندزدایی کنند. اگر مسئولان بهداشت در این کار قاطعیت به خرج دهند، می توان بیماری های انگلی را ریشه کن ساخت. ما باید از طریق به راه انداختن جنبش های توده ای در جهت ریشه کن کردن بیماری ها مبارزه کنیم.

بسیج تعداد زیادی از دانشجویان جوان در این فعالیت آموزشی در جهت اشاعه اطلاعات بهداشتی حائز اهمیت است. باید از طریق همکاری اتحادیه جوانان کارگر سوسیالیست، با اتحادیه کودکان و همچنین دانشجویان، در دانشگاه ها و دانشکده های پزشکی، اطلاعات بهداشتی را به نحو گسترده ای در میان مردم نشر دهید. در کشور ما چهار دانشگاه علوم پزشکی وجود دارد. علاوه بر این، آموزشگاه های متعددی نیز در این زمینه تخصص دارند. اگر دانش آموزان این مدارس بسیج شوند، می توانند تیم های بزرگ تبلیغاتی تشکیل دهند. بدین ترتیب تجربه مناسبی برای دانش آموزان فراهم خواهد شد. شما نباید دانشجویان پزشکی را به کلاس های درسی خود محدود کنید، بلکه باید آن ها را مجبور کنید در مورد مسائل بهداشتی برای مردم سخنرانی کنند. آن ها به این شکل چیزهای زیادی خواهند آموخت.

در عین حال، سطح کیفیت آموزش علم بهداشت برای دانش آموزان در همه مدارس باید بهبود یابد. اگر دانش آموزان را وادار کنید که اطلاعات بهداشتی را برای مادران و سایر اعضای خانواده شان فراهم کنند، سطح دانش عمومی کارگران

در این مورد نیز افزایش خواهد یافت. و نباید این کار را به صورت یک کمپین ضربتی انجام دهید، بلکه باید آن را آن قدر ادامه دهید تا همه کارگران به طور دقیق قوانین بهداشتی را رعایت کنند.

تشکل‌های اتحادیه زنان نیز باید در این کار نقشی فعال ایفا کنند. این سازمان‌ها باید از طریق مجلات و رسانه‌های دیگر، کمپین‌های اطلاعاتی گسترده‌ای برای زنان آغاز کنند. همچنین لازم است که کمپینی را به راه اندازید تا مردم را به خوردن سبزیجات شسته شده و نوشیدن آب جوشیده ترغیب کند.

با تلاش انفرادی و به تنهایی نمی‌توان از بیماری‌ها پیشگیری کرد. این فعالیت تنها زمانی می‌تواند موفقیت‌آمیز باشد که اقشار وسیع مردم، برانگیخته شوند. ضرب‌المثلی وجود دارد که می‌گوید «فرمانده‌ای که ارتش ندارد، فرمانده نیست». به همین ترتیب، همان‌طور که همیشه می‌گویم، بدون توده‌ها نمی‌توان انقلاب کرد. در خدمات بهداشت عمومی نیز بدون تحریک توده‌ها در جهت فعالیت، نمی‌توان کاری را از پیش برد. در یک جامعه سوسیالیستی، این کار باید همیشه به روش سوسیالیستی انجام شود. با وجود این، مقامات ارشد وزارت بهداشت، در گذشته از بسیج توده‌ها در این حوزه غافل بوده‌اند. حزب بیش از یک بار بر لزوم پیشبرد کار از طریق یک جنبش توده‌ای تأکید کرده است؛ اما مقامات مربوطه این کار را نکردند. در عوض، آن‌ها فقط گفتند که نمی‌توانند بیماران را درمان کنند، زیرا دولت برای آن‌ها دارو فراهم نکرده است.

ایدئولوژی بورژوازی هنوز در حوزه بهداشت عمومی ریشه کن نشده است. این را می‌توان به وضوح در کارزار پیشگیری از آنسفالیت (التهاب مغز) ژاپنی مشاهده کرد. ما به مقامات ارشد وزارت بهداشت گفته بودیم که مقدار زیادی واکسن برای

مقابله با این بیماری تهیه کنند؛ اما آن‌ها پاسخ دادند که این کار دشوار است زیرا پول بسیاری لازم است.

اگر چنین بود، آن‌ها باید اطمینان حاصل می‌کردند که تعداد زیادی پشه‌بند، که ساخت آن هم ارزان است، تهیه شود تا هر خانوار از آن‌ها استفاده کند؛ اما حتی این کار را هم نکردند. از آنجایی که آن‌ها چنین آماده‌سازی‌هایی را به‌طور مؤثر انجام نداده‌اند، آنسفالیت ژاپنی هنوز به‌طور کامل در کشور ما ریشه‌کن نشده است.

وزارت بهداشت باید این کاستی‌ها را اصلاح کند و کارزار پیشگیری از بیماری‌ها را قاطعانه بهبود بخشد.

در وهله اول باید از طریق بسیج توده‌ها، پیشگیری مؤثر از بیماری‌ها را به‌انجام رسانید. شما باید کمپین‌های گسترده‌ای برای تشویق مردم به نوشیدن آب جوشیده، خوردن سبزیجات گندزدایی‌شده و کشتن حشرات و حیوانات موذی مانند مگس‌ها، پشه‌ها، شپش‌ها و موش‌ها آغاز کنید. مهم‌تر از همه، شما باید با ایجاد مدل‌های مناسب و سازماندهی سخنرانی‌های آموزشی، اطلاعات بهداشتی کارگران را افزایش دهید.

به ویژه، ما باید بر پیشگیری از ابتلای کودکان به بیماری تمرکز کنیم. هر منطقه باید مردم خود را به راه اندازی کمپین پیشگیری از بیماری‌ها تشویق و برای رهایی از بیماری‌ها سخت تلاش کند.

هیچ دلیلی وجود ندارد که مردم ما امروز در چنین جامعه‌ای بیمار شوند. در حال حاضر، هیچ‌کس در کشور گرسنگی نمی‌کشد، در کهنه‌پاره‌های خود رها نشده‌اند و در بی‌خانمانی ترک دنیا نمی‌گویند.

کشور ما سرشار از چشمه‌های آب معدنی و آب گرم است که باید از آن‌ها استفاده کرد؛ اما وزارت بهداشت به جای استفاده مؤثر از این موارد، فقط به تهیه دارو می‌اندیشد. ما از زمان آزادسازی کره بیش از یک بار بر لزوم اقدامات مثبت برای استفاده از آب معدنی و چشمه‌های آب گرمی که در کشور ما فراوان است تأکید کرده‌ایم؛ اما عملی در جهت بهره‌برداری از آن‌ها صورت نگرفته است.

آب معدنی برای همه افراد با اسیدیته بالا و پایین مفید است. کشورهای دیگر حتی آب معدنی را در بطری صادر می‌کنند. شما باید از آب معدنی فراوان و چشمه‌های آب گرم کشور برای فرایند پیشگیری و همچنین برای درمان‌های پزشکی استفاده کنید.

کشت گیاهان دارویی باید در مقیاسی وسیع صورت گیرد. از آنجایی که به دلیل توسعه نیافتگی صنعت داروسازی، به‌طور کامل نمی‌توانیم نیاز مردم به داروهای شیمیایی را تأمین کنیم، کشت گیاهان دارویی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. برای هزاران سال اجداد ما تنها با استفاده از طب سنتی کره‌ای خود را معالجه می‌کردند. داروهای گیاهی مانند ریونگسین‌هوان، چه‌ئونگ‌سیم‌هوان و فدوکسان در برابر ورم معده و سرماخوردگی بسیار مؤثر هستند. بنابراین، در آینده حتی پس از توسعه صنعت داروسازی، تولید این داروها باید به‌طور مداوم افزایش یابد. صحبت‌های زیادی در رابطه با کمبود دارو می‌شود، اما حتی به فکر کاشت گیاهان دارویی نیستند.

کلینیک‌ها و سایر مؤسسات بهداشت عمومی باید گیاهان دارویی را در منطقه‌ای وسیع به زیر کشت ببرند تا نیازهای خود را برآورده سازند.

در همل مناطق کشور ما، زمینه مناسبی برای کشت گیاهان دارویی وجود دارد. مثلاً گیاه شیرین بیان نیز در این جا رشد می‌کند. به‌خاطر همین بود که من مدت‌ها

پیش دستورالعملی ارائه کردم که باید در جزیره رونگنا شیرین بیان کاشته شود. اما حالا توصیه می‌شود که این گیاه در همه جا کشت شود.

برای توسعه کشت گیاهان دارویی، نهادهای بهداشتی که در این امر پیشرو هستند، باید الگو قرار داده شوند. شما باید دو یا سه مؤسسه نمونه در زمینه کشت گیاهان دارویی در هر استان راه‌اندازی کنید و سخنرانی‌های آموزشی ترتیب دهید و در عین حال در شهرستان هر کلینیک و بیمارستانی را وادار به پرورش این گیاهان کنید.

گیاهان دارویی نه تنها باید با بسیج نهادهای بهداشت عمومی بلکه همچنین از طریق بسیج کودکان و جوانان نیز کشت شوند. مدارس باید گیاهان دارویی را روی تپه‌های اطراف خود بکارند و آن‌ها را به آژانس‌های خرید بفروشند. اگر آن‌ها در این امر موفق باشند، می‌توانند درآمد مؤسسات خود را افزایش دهند.

بنابراین، شما باید در مقیاس وسیع و از طریق بسیج توده‌ای، گیاهان دارویی مانند گون کتیرا، گل استکانی سفید و ریشه ساقه اترکتیلودس را بکارید که برای ارتقاء سلامت عمومی مفید باشند.

ما را در تلگرام دنبال کنید @zanjarehh